فانكشن (Functions)

@alithecodeguy

گاهی اوقات نیاز داریم تاعمل مشخصی را در بخشهای مختلفی از اسکریبت انجام دهیم.

برای مثال ، میخواهیم که در هر بار لاگین کاربر و لاگ اوت وی ، پیغامی به وی نمایش داده شود.

فانکشنها ، بلاکهای اصلی یک برنامه هستند و اجازه میدهند هر بار که نیاز داریم کد را فراخوانی کنیم بدون اینکه نیاز داشته باشیم آن را بازنویسی کنیم.

تا كنون با تعدادى از فانكشنهاى داخلى جاوا اسكريپت از جمله prompt ، alert و confirm آشنا شده ايم ولى ما مى توانيم هر تعداد فانكشن كه مى خواهيم به سليقه خودمان بنويسيم.

تعریف فانکشن (Function Declaration)

برای ساخت یک فانکشن ، می توانیم آن را تعریف کنیم. مثال:

```
function showMessage() {
    alert( 'Hello everyone!' );
}

alert( 'Hello everyone!' );
}

alert( 'Hello everyone!' );

body...
}

function name(parameters) {
    ...body...
}

function showMessage() {
    alert( 'Hello everyone!' );
}

showMessage();

showMessage();

alert( 'hello everyone!' );

bello everyone! of the parameter of the paramet
```

اگر نیاز داشته باشیم که متن پیغام یا نحوه نمایش آن را عوض کنیم ، فقط کافی است در بدنه فانکشن این کار را انجام دهیم .

مثال فوق یکی از اصلی ترین هدفهای فانکشن ها را نمایان می کند: جلو گیری از دوباره نویسی کد.

متغیر های محلی (local variables) به متغیری که داخل یک فانکشن تعریف می شود ، فقط از داخل همان فانکشن می توان دسترسی داشت . برای مثال : function showMessage() { let message = "Hello, I'm JavaScript!"; // local variable alert(message); } showMessage(); // Hello, I'm JavaScript! alert(message); // <-- Error! The variable is local to the function متغيرهاي بيروني یک فانکشن می تواند به متغیرهای بیرونی خودش نیز دسترسی داشته باشد. مثال: let userName = 'John'; function showMessage() { let message = 'Hello, ' + userName; alert(message); } showMessage(); // Hello, John یک فانکشن علاوه بر دسترسی کامل به متغیر های بیرونی ، آنها را می تواند تغییر نیز بدهد. برای مثال: let userName = 'John'; function showMessage() { userName = "Bob"; // (1) changed the outer variable let message = 'Hello, ' + userName; alert(message); } alert(userName); // John before the function call showMessage(); alert(userName); // Bob, the value was modified by the function متغیرهای بیرونی تنها در صورتی استفاده می شوند که متغیر محلی به همان نام نداشته باشیم. اگر متغیر محلی همنام با متغیر بیرونی داشته باشیم ، متغیر محلی روی متغیر بیرونی سایه میاندازد (shadows). در مثال زیر ، فانكشن از متغير محلى userName استفاده كرده و با متغير بيروني userName كاري ندارد:

let userName = 'John';

function showMessage() {

let userName = "Bob"; // declare a local variable

let message = 'Hello, ' + userName; // Bob

```
alert(message);
}
// the function will create and use its own userName
showMessage();
alert( userName ); // John, unchanged, the function did not access the outer variable
                                                                                                      متغيرهاي Global
متغیرهایی که خارج از هر فانکشنی نوشته می شوند ، مانند userName در مثال فوق ، متغیرهای Global نامیده می شوند . متغیرهای variable در همه
                                               فانكشن ها قابل دسترس اند مگر اينكه متغير محلى به همان نام در آن فانكشن تعريف شده باشد .
پیشنهاد می شود که حتی المقدور از متغیرهای Global استفاده نکنید. کدهای مدرن هیچ یا تعداد اندک متغیر Global دارند. اکثر متغیرها درون فانکشن
                              های متناظر خودشان جای می گیرند . اگرچه گاهی اوقات ذخیره داده ها به صورت Global ممکن است مفید واقع شود .
                                                                                                           یار امترها
                         بوسيله پارامترها ، مقادير مختلفي را مي توانيم به يک فانکشن ارسال کنيم . (به آنها آر گومان نيز مي گويند )
                                                                     در مثال زیر ، فانکشن دو یارامتر دارد : from و text
function showMessage(from, text) { // arguments: from, text
 alert(from + ': ' + text);
}
showMessage('Ann', 'Hello!'); // Ann: Hello! (*)
showMessage('Ann', "What's up?"); // Ann: What's up? (**)
هر گاه فانکشن بالا در خط های * و ** فراخوانی شود ، مقادیر ارسالی در متغیرهای محلی text و text کپی میشونـد سپس
                                                                                         فانكشن از آنها استفاده مي كند.
یک مثال دیگر: متغیری به نام from داریم و آن را به یک فانکشن ارسال می کنیم. توجه داشته باشید که اگرچه فانکشن مقدار
from را عوض می کند ولی این تغییر خارج از فانکشن صورت نمی پذیرد چرا که فانکشن همیشه یک کپی از مقدار ارسالی را دریافت
                                                                                                             مي کند:
function showMessage(from, text) {
 from = '*' + from + '*'; // make "from" look nicer
 alert( from + ': ' + text );
let from = "Ann";
showMessage(from, "Hello"); // *Ann*: Hello
// the value of "from" is the same, the function modified a local copy
alert( from ); // Ann
```

```
مقادير پيش فرض
                               اگریک پارامتر تعریف شود ولی مقداری برای آن ارسال نگردد ، مقدار آن undefined می شود.
                                            برای مثال ، در مثال قبلی می توانستیم فانکشن را به این صورت نیز فراخوانی کنیم :
showMessage("Ann");
فراخوانی به این شکل باعث بروز خطا نمی شود ، فقط خروجی آن به شکل "Ann : undefined" می شود. چون مقداری برای
                                                       یارامتر text ارسال نشده است پس مقدار آن undefined می شود.
                   اگر بخواهیم در چنین حالت هایی خودمان یک مقدار پیش فرض تعریف کنیم ، می توانیم به روش زیر عمل کنیم :
function showMessage(from, text = "no text given") {
 alert( from + ": " + text );
}
showMessage("Ann"); // Ann: no text given
                                  حال اگر مقداری برای یارامتر text ارسال نشود ، مقدار آن "not text given" می شود.
در این مثال ، مقدار پیش فرض "not text given" می شود ولی می تواند عبارات بیچیده تر نیز باشد که تنها در صورتی که مقداری
                           ارسال نشود مقدار آن محاسبه مي شود و به عنوان مقدار پارامتر ارسال مي شود. پس كد زير صحيح است:
function showMessage(from, text = anotherFunction()) {
 // anotherFunction() only executed if no text given
 // its result becomes the value of text
}
                                                                                              محاسبه پارامترهای پیش فرض
در جاوا اسکرییت ، هر بار که فانکشن را فراخوانی می کنید ، مقدار پیش فرض آن محاسبه شده و در صورتی که مقداری برای پارامتر ارسال نکرده باشید ، به عنوان
در مثال فوق ، هربار که (showMessage را بدون مقدار متناظر براي text فراخواني مي کنيد ، فانکشن (anotherFunction فراخواني و محاسبه
                                                                                                             مىشود.
                                                                     روش های دیگر انتخاب مقدار پیش فرض
   ' گاهی اوقات می خواهیم مقادیر پیش فرض را خارج از امضای فانکشن ( پرانتز خط اول ) بلکه در بدنه آن و در زمان اجرا انتخاب کنیم.
                       برای بررسی اینکه مقدار پارامتر ارسال شده است یا خیر می توانیم مقدار آن را با undefined چک کنیم:
function showMessage(text) {
```

if (text === undefined) text = 'empty message';

showMessage(); // empty message

alert(text);

}

```
يا مي توانيم از عملگر | استفاده كنيم:
// if text parameter is omitted or " " is passed, set it to 'empty'
function showMessage(text) {
 text = text || 'empty';
}
جاوا اسکرییت مدرن از عملگر ?? پشتیبانی می کند که راه مناسبتری برای چک کردن falsy بودن مقادیر ، فقط در صورت null و
                                                                                 undefined بو دن است . مثال :
// if there's no "count" parameter, show "unknown"
function showCount(count) {
 alert(count ?? "unknown");
}
showCount(0); // 0
showCount(null); // unknown
showCount(); // unknown
                                                                                              مقدار باز گشتی
یک فانکشن می تواند مقداری را به عنوان نتیجه ، به کدی که آن را فرخوانی کرده ، بازگرداند . ساده ترین مثال برای آن ، فانکشنی است
                                                                                   که جمع دو عدد را بر می گرداند:
function sum(a, b) {
 return a + b;
}
let result = sum(1, 2);
alert(result); // 3
کلمه return در هر جای فانکشن میتواند نوشته شود. وقتی که اجرای کد به آن برسد ، فانکشن متوقف شده و مقدار مورد نظر به
                                                                    عنوان نتیجه به تابع فراخواننده ، باز گردانده می شود.
                                              در یک فانکشن ، ممکن است بیشتر از یک return داشته باشیم. برای مثال :
function checkAge(age) {
 if (age >= 18) {
  return true;
 } else {
  return confirm('Do you have permission from your parents?');
 }
}
let age = prompt('How old are you?', 18);
```

```
if ( checkAge(age) ) {
 alert( 'Access granted' );
} else {
 alert( 'Access denied' );
}
                             مي توانيم return را بدون مقدار به كار ببريم. اين عمل باعث خروج فوري از فانكشن مي شود. مثال:
function showMovie(age) {
 if (!checkAge(age)) {
   return;
 }
 alert( "Showing you the movie" ); // (*)
 // ...
}
                    در مثال فوق ، اگر checkAge(age) مقدار false برگرداند ، showMovie به alert نخواهد رسید.
                                                      یک فانکشن با return خالی یا بدون return مقدار undefined را بر می گرداند.
                                            اگر فانکشن مقدار باز گشتی نداشته باشد ، مانند این است که مقدار undefined را بر می گرداند.
function doNothing() { /* empty */ }
alert( doNothing() === undefined ); // true
                                                                   یک return خالی نیز مانند return undefined رفتار می کند.
function doNothing() {
 return;
}
alert( doNothing() === undefined ); // true
                                                                 هر گزبین return و مقدار باز گشتی ، فاصله newLine وارد نکنید.
                                     اگر مقدار بازگشتی طولانی باشد ، آدم وسوسه می شود که مقدار بازگشتی را در یک خط جدید بنویسد. مثال:
return
 (some + long + expression + or + whatever * f(a) + f(b))
       مثال فوق کار نخواهد کرد چرا که جاوا اسکریپت در انتهای return علامت ; را تصور خواهد کرد. یعنی در واقع به شکل زیر با آن برخورد خواهد کرد :
return;
 (some + long + expression + or + whatever * f(a) + f(b))
                                                                                           پس عملا return خالي خواهد بود.
```

اگر می خواهیم مقداری که باز گردانیم را در چند خط بنویسیم ، باید شروع آن در خطی باشد که return در آن قرار دارد یا حداقل از پرانتز استفاده کنیم و پرانتز باز را در جلوی return بنویسیم. مثال :

```
return (
some + long + expression
+ or +
whatever * f(a) + f(b)
)
```

در این حالت کد به درستی اجرا خواهد شد.

نام گذاری فانکشن

فانکشن ها ، عملکردهای برنامه هستند بنابراین نام آن معمولا "فعل" هستند . نام آنها باید خلاصه و دقیق بوده و کاری که انجام می دهند را تا حد ممکن توضیح دهد . این باعث می شود کسی که کد شما را می خواند ، سریع تر متوجه آن شود .

به طور معمول ، نام گذاری فانکشن ها را با انتخاب پیشوند به صورت فعل شروع می کنند که کاری که آن فانکشن انجام می دهد را توضیح می دهد. نام گذاری ها باید طبق قوانین به توافق رسیده بین اعضای تیم ، صورت پذیرد.

برای مثال تابعی که نام آن با show شروع می شود ، معمولا چیزی را نمایش می دهد.

مثالهای دیگر از نام گذاری فانکشن ها:

• get : مقداری را برمی گرداند .

• calc : چيزي را محسابه مي كند .

create : چیززی را می سازد.

• check : چيزې را چک مي کند .

مثال:

@aliffecodeguy

showMessage(..) // shows a message

getAge(..) // returns the age (gets it somehow)

calcSum(..) // calculates a sum and returns the result

createForm(..) // creates a form (and usually returns it)

checkPermission(..) // checks a permission, returns true/false

استفاده پیشوند ها به این شکل ، باعث می شود که در یک نگاه متوجه شویم که فانکشن چه کاری انجام می دهد.

یک فانکشن = یک عملکرد

هر فانكشن بايد دقيقا كارى كه اسم آن مي گويد انجام نه بيشتر.

دو عملکرد متفاوت ، دو فانکشن متفاوت نیاز دارند ، حتی اگر هر دو با هم فراخوانی شوند. در این حالت می توانیم فانکشن سومی بسازیم که این دو فانکشن را با یکدیگر فراخوانی کند.

مثال هايي كه غلط هستند :

• getAge : اگر سن را نمایش دهد غلط است چرا که فقط باید مقدار سن را برگرداند.

- createForm : اگر فرمي را اصلاح كرده و يا مقداري به آن اضافه كند غلط است چرا كه فقط بايد فرم جديد ساخته و آن را برگرداند .
  - checkPermission : اگر پیغام نمایش دهد غلط است چرا که فقط باید مجوز دسترسی را چک کرده و مقداری را برگرداند.

در مثال های فوق ، معنای پیشوند ها ، همان معنای لغوی آنها در نظر گرفته شده است. شما و هم تیمی هایتان می توانید هر لغت و هر معنی متناظری برای آنها را انتخاب کنید ولی معولا نباید تفاوت زیادی داشته باشند. در هر صورت شما باید فهم درستی از پیشوند و فانکشنی که آن را استفاده می کند ، داشته باشید.

```
نام های خیلی خیلی کو تاه
```

فانكشن ها به ندرت از اسامي خيلي خيلي كوتاه استفاده مي كنند.

برای مثال ، jQuery فانشکن را با علامت \$ مشخص مي كند . كتابخانه Lodash نيز نام فانكشن اصلي خود را _ گذاشته است .

این موارد استثنا هستند. به طور کلی اسامی فانکشن ها باید دقیق و گویا باشد.

فانكشن == كامنت

فانکشن باید کوتاه بوده و دقیقا یک کار انجام دهد. اگر فانکشن نوشته شده طولانی است ، شاید بهتر باشد به چند فانکشن کوچکتر تبدیل شود. گاهی اوقات پیروی از این قانون آسان نیست ولی به طور حتم ، بسیار خوب است.

يك فانكشن خوب ، خودش يك كامنت خوب است!

برای مثال دو فانکشن زیر را مقایسه کنید. هر دو اعداد اول تا n را نمایش می دهند.

مثال اول از label استفاده مي كند:

```
function showPrimes(n) {
 nextPrime: for (let i = 2; i < n; i++) {
  for (let j = 2; j < i; j++) {
   if (i % j == 0) continue nextPrime;
  }
  alert(i); // a prime
 }
}
                مثال دوم از فانکشن ثانویه به نام isPrime(n) برای تست اینکه عدد مورد نظر اول است یا خیر ، استفاده می کند:
function showPrimes(n) {
 for (let i = 2; i < n; i++) {
  if (!isPrime(i)) continue;
  alert(i); // a prime
 }
}
function isPrime(n) {
 for (let i = 2; i < n; i++) {
```

```
if ( n % i == 0) return false;
}
return true;
}
```

فهم مثال دوم آسان تر است. اینطور نیست؟ به جای یک تکه کد ، نام فانکشن isPrime را می بینیم. بعضی افراد به این گونه فانکشن ها ، self-describing می گویند.

بنابراین حتی اگر نخواهیم از تکه کدی دوباره استفاده کنیم ، میتوانیم آن را به شکل فانکشن بنویسیم. فانکشن ها ، ساختار کد را تشکیل میدهند و خوانایی آن را ساده تر میکنند.

خلاصه

صورت کلی یک فانکشن به شکل زیر است :

function name(parameters, delimited, by, comma) {
 /* code */
}

- مقادیری که به شکل پارامتر به فانکشن ارسال می شود ، به شکل یک کپی در متغیرهای محلی آن ذخیره می شود.
- یک فانکشن می تواند به متغیرهای بیرونی دسترسی داشته باشد ولی کدهای خارج از فانکشن نمی توانند به متغیرهای محلی دسترسی داشته باشند.
  - یک فانکشن می تواند مقداری را بر گرداند . اگر مقداری برنگرداند ، مقداری باز گشتی undefined می شود .

برای خوانایی و فهم آسان کد ، پیشنهاد می شود به طور کلی به حای استفاده از متغیرهای بیرونی ، از متغیرهای محلی استفاده کنید.

فهم تابعی که پارامتر می گیرد و مقداری را بر می گرداند ، آسان تر از فانکشنی است که پارامتر نمی گیرد و از متغیرهای بیرونی استفاده مرکند.

- نام یک فانکشن باید گویای عملکرد آن باشد.
- فانكشن يك عملكرد است ، پس نام آن معمولا "فعل" است.
- نام های معمولی برای فانکشن ها وجود دارد از جمله get ، show ، create و ...

فانکشنها ، بلاکهای اصلی یک اسکریپت هستند. در این آموزش ما مفاهیم پایه ای آن را توضیح دادیم ولی این تازه ابتدای کار است! در طول آموزش بارها به سراغ فانکشن ها آمده و ویژگیهای پیشرفته تری از آن را بررسی خواهیم کرد.

